

ikke gøre, men vi vil kigge på, hvad det er for nogle faktiske behov, der ligger til grund, og omkostningerne ved det.

Jeg er egentlig enig med fru Ester Larsen i, at vi skal passe på, at pengene ikke forsvinder op i administration osv. Der er brug for alt, hvad vi kan få af penge til kunstnere i denne sammenhæng. Det vil vi godt kigge på.

Vi vil i det hele taget godt lige se høringssvarene igennem, og vi har også det samme ubehag ved, at det altså er ganske kort tid siden, at den anden ordning blev foreslået.

Så der er ikke noget tilsagn fra os her om, at vi uden videre vil medvirke, men heller ikke, som jeg håber ministeren kan høre, noget nødvendigt afslag på det. Men man kan nu altså godt give sig til at diskutere, hvis man skal udvide med flere udvalg, om der så var andre, man skulle have kigget på i stedet for. Der er i visse kredse stor sorg over, at børnebøgerne har det så elendigt, som de har det, og de har ikke nogen gode talsmænd eller lobbyister, eller hvad vi nu kalder dem. Men det er jo en anden snak. Det er ikke nu, vi skal løse det, hvor vi står og er skeptiske eller sådan, hvad skal vi sige, valent positive over for det her.

Men man kunne godt have taget en grundig drøftelse af feltet i det hele taget og have sagt: Har vi brug for at få bygget om på nogle af de her sagkyndige udvalg, og er der områder, der forsømmes, og måske forsømmes mere, end den rytmiske musik bliver? Men det er bare for at få det sagt, og så må resten fremgå af, hvad vi får ud af udvalgsbehandlingen af sagen.

Gunhild Husum (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Elsebeth Gerner Nielsen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg anføre:

Loven om Kunstfonden fra 1964 er blevet justeret mange gange, og i dag foreslås det at ændre på strukturen i 3-mands-udvalget for tonekunsten. Udvalget foreslås opdelt i to udvalg, et for klassisk musik og et for rytmisk musik. Som en følge heraf foreslås Statens Kunstfonds repræsentantskab udvidet med 2 medlemmer, som udpeges af henholdsvis Danske Jazz-, Beat- og Folkemusikautorer og Danske Populærautorer. For at sikre koordinering af tonekunstområdet foreslås det, at 3-mandsudvalget for tonekunsten fortsat kun har én formand.

Denne strukturændring med opdeling af tonekunststudvalget i to har længe været overve-

jet, og når det nu foreslås gennemført, skyldes det, at der er stor forskel på det klassiske og det rytmiske område. Den støttepraksis, man anvender på det klassiske område, er ikke altid relevant for den rytmiske musik. Derfor synes vi i Det Radikale Venstre, at det er en god idé at splitte udvalget i to lidt mere specialiserede udvalg. Det bør øge ekspertisen og sikre bedre afgørelser.

Derudover foreslås det at øge fondens midler til tonekunststudvalget for den rytmiske musik. Vi synes, det er glædeligt, at kunsten som sådan får flere midler. Derfor kan Det Radikale Venstre støtte lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Vi er i Fremskridtspartiet så privilegerede, at vi har et medlem af Statens Kunstfond. Derfor er det jo så herligt, at man kan blive klædt godt og grundigt på af Peter Rindal forud for en sådan første behandling. Og han har i korte og præcise vendinger instrueret mig om, at dette forslag ikke er et godt forslag. Han har i fonden anbefalet, at man ikke laver den opdeling. Og det er så heldigt, at jeg deler synspunktet.

Fremskridtspartiet har tidligere fremsat forslag i Folketinget om helt at nedlægge Statens Kunstfond og vil også genfremsætte forslaget i denne samling. Vores opfattelse er, at det er misforstået, at man uddeler disse statspenge. Man er med til at gøre kunsten, kulturen, afhængig af staten. Man er med til fra statens side at styre. Hvis der er nogle, der er i tvivl om det, så kan man jo følge den debat, der har ligget forud for netop dette lovforslag. Den vidner med al ubehagelig tydelighed om, hvor meget politisk styring der er af kulturlivet i Danmark. Så når der er nogle, der hævder, at vi har en fri og uafhængig kultur i Danmark, så passer det desværre ikke.

Så har vi to muligheder. Vi kan vælge at gøre de kulturelle budgetter uendelig store, så vi kan tilgodesee alle. Det tillader statens finanser ikke. Eller vi kan vælge den fremgangsmåde, som vi synes er den korrekte, nemlig at lade være med at udbetale disse støttemidler.

I forhold til de konkrete bestemmelser i forslaget er det vores opfattelse, at alene det faktum, at resultatet af denne ændring kommer til at betyde, at der skal udbetales flere penge, får os til med det samme at sige nej til forslaget.

Vi kan heller ikke se, at der er noget sagligt argument for, at man laver denne opdeling. Vi har mest indtryk af, at det er ministerens forsøg